

komne. Dette har jeg ønsket at fremhæve, da jeg i det hele har en vis Sky for at fremdrage enkelte Steder eller Personer.

Justitsministeren (Rumy): Jeg skal kun tillade mig at gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem, som nu satte sig, med Hensyn til hvad han sagde om Retsvidnerne. Det ærede Medlem gik ud fra den Forudsætning, at det er Retsbetjentene, der udnævne Retsvidnerne, men jaaledes forholder det sig ikke. Det er Kommunalbestyrelserne, Amtsraadene og Byraadene, der udnævne Retsvidnerne, men det turde være, at man paa dette Omraade ofte ikke netop tager de Hensyn, der burde være de bestemte. Jeg vil ikke paastaa, at det altid er, som det ærede Medlem sagde, men jeg tror nok, at denne Stilling stundom tjener som Alderdomsforsøgelse.

Mr. Nielsen: Jeg er ganske vel bekendt med, at det ikke er Retsbetjentene, der udnævne Retsvidnerne, men jeg har staaet i den Formening, at Retsbetjentene kasterede Retsvidnerne, naar de ikke havde de fornødne Egenstaber eller ikke opfyldte de Betingelser, der kunne stilles.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Præsto Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend Høgsbro: Jeg glemte før, da jeg havde Ordet, at gøre opmærksom paa i Anledning af den Udtalelse, vi i Gaar hørte af den højtærede Krigsminister om, at der kunde være Grund til at afvente det forhaabentlig snart foreliggende Udvald af Processkommissionens Overvejelser, at det jo i Fjor blev bekræftet fra Ministerbordet, hvad der for øvrigt længe havde været bekendt, at den Del af Kommissionens Arbejde, som der her kan være Tale om at tage Hensyn til, nemlig det, der angaar den borgerlige kriminelle Retspleje, er for længe siden sær-
dig. Den Del af Arbejdet har vistnok foreligget sær-
dig i mindst lige saa lang Tid, som der er gaaet, siden vor Dagsorden blev vedtagen.

Bust: Jeg beder det høje Ting meget undskyldte, at jeg tager Ordet paa et saa sent Tidspunkt af Finansloofbehandling. Hvad jeg vil sige, skal ikke blive meget langt. Det maa maasse tjene til min Undskyldning, at jeg først i Dag har faaet de Dokumenter, som jeg mente mig moralsk forpligtet til at have, før jeg tog Ordet. I de i Dag til

Læsestuen ankomne Blade fra Horsens findes der en af 3 mig bekendte hæderlige Mænd undertegnet Artikel, der omhandler deres Misfornøjelse med den Erstatning, der gives for Skade, voldt under Rantonnementsløber. Det, der særlig giver mig Mod til at fremdrage dette Emne, er den højtærede Krigsministers velvillige Udtalelser over for det ærede Medlem fra Røge (Alberti), der først bragte Spørgsmaalet frem. Jeg skal tillade mig at opløse disse Udtalelser, da det forekommer mig, at de maa have særlig Betydning for dem, der føle sig brøstholdne over de foretagne Takstationer. Den højtærede Minister siger Sp. 292 i Folketingstidende: „Jeg har levet i den Tro, at Takstationen var meget fulant, og jeg har navnlig støttet denne Tro paa, at Kommissionens Sammensætning gjorde det rimeligt, at den var det.“ Det vilde nu være aldeles urigtigt af os, om vi ikke fik Ministeren ud af den Tro, thi det er en gal Tro. Jeg kan ikke forta, at vi skulde være saa fornøjede med denne Kommissions Sammensætning, thi som den højtærede Minister ophjær paa samme Spalte, bestaar den af en Landinspektør for Syl-lands Vedkommende fra Fredericia, en Intendant — og de to ere jo ikke særlig kende med Forholdene paa Landet — og saa en Proprietær nede fra Grenaaegnen. Det er Sammensætningen af den Kommission, der skal tage vore Erstatningskrav under Overvejelse. Jeg har nok vidst, at der i Bierre og Hattung Herreder Syd for Horsens har været nogen Misfornøjelse med denne Kommissions Bedømmelser, men jeg har ikke villet bringe det frem, før jeg nu har set de 3 navngivne Mænds Klage. Endvidere giver den højtærede Ministers velvillige Udtalelser over for de Anter, som det ærede Medlem fra Røge fremførte, at „i alt Fald skal jeg gøre, hvad jeg kan, for at der ikke skal komme nogen Klage i den Retning“ mig Mod til at tage denne Sag op. Jeg skal stille denne Artikel, der er fremkommen i alle Horsens' 3 Blade, til den højtærede Ministers Disposition, naar jeg først i store Træk har forklaret Indholdet. Det ophjær der for det første, at den omtalte Erstatning er saa lille, at den næsten ikke er værd at tage mod.“ Da de 3 Mænd vare misfornøjede med Erstatningen, bleve de henvisse til, at de kunde tage en Overtaksation, men af hvem bliver den foretaget? Af den gamle Kommission og et Par andre Medlemmer. Det kan ikke antages, at ville forandre Forholdet synderligt. Saa bleve de endvidere henvisse til at anlægge Proces mod Staten. Jo, det er en dejlig Hedelighed at sige til Folk, som ofte ere Smaaafoll,